

[Hendriksen.]

Rigsdaler, og man anslaa samtidig Indtægterne for Brandforsikringsselskaberne, baseret paa 4 Skilling aarligt af hver 100 Rigsdaler af Brandforsikringssummen eller Taksationsværdien, til 42 000 Rigsdaler, og det er heraf, Justitsministeren har udledet, at det var Hensigten gennem Bidragene at opnaa Dækning for ca. 84 pCt. af Udgifterne. Imidlertid maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at den Kommission, der blev nedsat under 31. Oktober 1863, oprindelig regnede med helt andre Tal, idet man anslog Udgifterne til Brandvæsenet til 60 000 Rigsdaler aarlig, et Beløb, der viste sig at slaa til, idet den senere Beregning af Udgifterne til 50 000 Rigsdaler ikke var holdbar. Det hedder herom i Protokollen over Kommissionsforhandlingerne den 8. Marts 1865, at der til et effektivt Brandvæsen i København udkræves et Beløb, der kan ansættes til 60 000 Rigsdaler aarlig, og der tilføjes ordret: Heraf antages de to Trediedelev eller 40 000 Rigsdaler at burde falde paa de faste Ejendomme. Det Beløb, man regnede med, som skulde falde paa de faste Ejendomme og skulde dække de to Trediedelev af Udgifterne, var præcis det Beløb, der senere blev fastlagt i Loven, altsaa 4 Skilling aarlig af hver 100 Rigsdalers Forsikringssum. Men i Kommissionsbetænkningen af 23. August 1866 regner man kun med 50 000 Rigsdalers Udgifter til Brandvæsenet, hvorimod Afgifterne for Brandforsikringsselskaberne er uforandrede, nemlig de før omtalte 4 Skilling aarlig af hver 100 Rigsdalers Forsikringssum. Blot mente man nu at kunne kalkulere med 42 000 Rigsdaler, ikke som oprindelig anslaaet med 40 000 Rigsdaler. Ogsaa af Protokollatet af Kommissionsmødet af 8. April 1865 fremgaar det, at man vedvarende finder, at en Trediedel af Udgifterne bør afholdes af Kommunerne og de resterende to Trediedelev af Brandforsikringsselskaberne. Jeg synes derfor, at det, baade i Betragtning af de Forhandlinger, der gik forud for Loven af 15. Maj 1868, og som dannede Grundlaget for Loven, og i Betragtning af at man overhovedet kun i to Aar — siger og skriver kun to Aar — af den 65-aarige Periode, for hvilken man har Statistik, har faaet Bidrag fra Brandforsikringsselskaberne paa to Trediedelev eller derover, er meget betænkeligt, at man nu pludselig ganske umotiveret ønsker at forhøje Brandassurance-selskabernes Andel i Udgifterne ved at opretholde Brandvæsenet i København til 75 eller endog, som jeg før sagde, i Starten til 82 pCt.

Hertil kommer, som jeg før nævnte, at en ikke ubetydelig Del af Udgifterne under Brandvæsenet — hvor stor en Del kan ikke oplyses, det er i hvert Fald ikke oplyst over for os — falder paa Foranstaltninger, der, ihvorvel de er højst samfundsnyttige, ikke rettelig kan siges at falde ind under Brandassurance-selskabernes eller Grundejernes Omraade. Jeg vil derfor henstille, at man overvejer hele Lovforslaget grundigt i et Udvalg og ikke uden nærmere Overvejelse forhøjer det Bidrag til Udgifterne, som Brandforsikringsselskaberne nu betaler, til 0,6 pro mille og derved forøger den Særskat, der i Forvejen hviler paa disse Selskaber og deres Klienter. Hvis man ønsker at bevare den nugældende Ordning — og det ønsker man aabenbart fra Regeringens Side —, kan jeg forstaa Rimeligheden af, at man vil tilstræbe en à jour-Føring af Systemet og af Afgiftssatserne. Det skal jeg heller ikke modsætte mig, naar det sker paa Basis af, hvad der ifølge Forarbejderne til den nugældende Lov oprindelig var tilset, men til en ubillig og af Tilfældigheder præget Forhøjelse af denne Særskat kan mit Parti ikke medvirke.

Axel Christensen: Den Fordeling af Udgifterne til Brandvæsenet, som dette Lovforslag tager Sigte paa, vil jeg gerne straks tilsige mit Partis velvillige Medvirken til at gennemføre. Lovforslaget tilsigter i det væsentlige kun en Fortsættelse af den gældende Lovgivning paa dette Omraade, der, som det lige blev sagt, er fra 1867, saaledes at den altsaa har bestaaet i 70 Aar.

Der er to principielle Sider ved dette Lovforslag, som man særlig maa tage Stilling til. For det første fastslaar det, at Ydelsen skal rette sig efter disse Udgifter, og for det andet, at Brandforsikringsselskaberne skal opkræve Bidragene hos Ejerne af Bygningerne. Der er jo nu anket over, at man paa en Maade tager Forskud paa de Udgifter, man forventer. Jeg synes, det er rimeligt, naar man reviderer en saadan Lov, at man da tager i Betragtning alle de Udgifter, der vil komme til at foreligge, og da den kommende Lov først skal træde i Kraft i 1939, er det ganske naturligt, at man ser lidt frem i Tiden, hvad angaar de Udgifter, der skal dækkes. Den Bemærkning, der er fremsat om, at man ikke kan paalægge Brandforsikringsselskaberne den omstændelige Opkrævning af Bidragene uden at yde dem i hvert Fald delvis Dækning derfor, vil jeg imødegaa ud fra den